॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इतींन्द्रियमेव पुनःपुनर्नयेत्रयंस्त्रिश्शच॥1॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छुत्स वृत्रो वज्रादुर्द्यंतादिवभेत्सौंऽब्रवी मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मां उक्थ्यंम्प्रायंच्छुत्तस्मैं द्वितीयमुदंयच्छुत्सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीतिं [1] तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छुत्तस्मैं तृतीयमुदंयच्छुत्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छुत्तं निर्मायम्भूतमंहन् यज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव [2]

तद्वीर्यं यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्कः इन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत इत्याहेन्द्रांय हि स तम्प्रायंच्छुत्तस्मैं त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह् यदेव विष्णुंरुन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुंम्नवाभंजित् त्रिर्निर्गृह्णात् त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंरहविरसीत्यांह पुनंःपुनः [3]

ह्यंस्मान्निर्गृह्णाति चख्युर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यं हुत स्सोमां अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चख्युरन्वंति तस्मादेकं यन्तंम्बह्वोऽन् यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भंवति तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्सेनांपयेय्यमित्यंन्त्रराहंवनीयं च हिव्धानं च तिष्ठन्नवं नयेत् [4]

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत यज्ञमानं यज्ञयश्सेनांपिययमित्यंन्तरा संदोहविधाने तिष्ठन्नवं नयेद्यज्ञमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सदस्यान् यज्ञयश्सेनांपियति सदं आलभ्यावं नयेत्सदस्यानेव यंज्ञयश्सेनांपियति॥ [5]

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचंत्वारिष्शर्च॥२॥

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादार्युः प्राणानांमुत्तमम्मूर्धानं दिवो अंर्तिम्पृंथिव्या

ग्रहाः

इत्यांह मूर्धानंमेवेन र समानानां करोति वैश्वान्रमृतायं जातमृग्निमित्यांह वैश्वान्र हि देवत्यायुंरुभ्यतोवेश्वानरो गृह्यते तस्मादुभ्यतः प्राणा अधस्तांचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽधी ध्रुवस्तस्मांत् [6]

अर्ध्यवाँङ्गाणौं ऽन्येषाम् प्राणानामुपौंप्ते ऽन्ये

साद्यन्तेऽनुंपोप्ते ध्रुवस्तस्मांद्स्श्रान्याः प्रजाः प्रंतितिष्ठंन्ति मार्सेनान्या असुरा वा उत्तरतः पृथिवीम्पर्याचिकीर्षन्तान्देवा ध्रुवेणांद्दश्चन्तद्भुवस्यं ध्रुवत्वय्यँद्भुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धोतृचम्से ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं [7]

आयुर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवनीय इत्यांहः पुरस्ताद्धायुंषो भुङ्कः मध्यतोऽवनीय इत्यांहर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्कः

आयुद्धात पुरस्तादुक्थस्यावनाय इत्याहुः पुरस्ताखायुषा भुक्के मध्यतोऽवनीय इत्याहुर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुक्के उत्तरार्धेऽवनीय इत्याहुरुत्तमेन ह्यायुंषो भुक्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुंदिधाति॥ [8]

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुंस्त्रि॰शच॥3॥

युज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां

नोऽन्वाभंविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषंय ऋतुग्रहेरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञात्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञात्ये सह प्रथमो गृह्येते सहोत्तमो तस्माद्दौद्वांवृतू उभ्यतोमुखमृतुपात्रम्भवित कः [9]

हि तद्वेद यतं ऋतूनाम्मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव पश्न्प्रीणाति द्विः पुनंर्ऋतुनांह द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः पशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः [10]

पुनंर्ऋतुनांह् तस्माँद्विपादश्चतुंष्पदः पृश्नूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुर्द्विः पुनंर्ऋतुनांहाक्रमंणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्ये नान्योन्यमनु प्र पंद्येत यदन्यों उन्यमंनु प्रपद्येत्त्र्रऋतुमनु प्र पंद्येत्त्वो मोहुंकाः स्युः [11]

प्रसिंद्धमेवाध्वर्युर्दिख्यंणेन् प्र पंद्यते प्रसिंद्धम्प्रतिप्रस्थातोत्तंरेण् तस्मादादित्यः षण्मासो दिख्यंणेनैति षडुत्तंरेणोपयामगृहीतोऽसि स्रभर्पोऽस्य १ हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास् इत्यांहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ [12]

तस्मदिसार्वादित्यस्त्रिष्शर्च॥४॥

सुवर्गाय वा एते लोकायं गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिंरिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नमृतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिंरेवास्मां उपरिष्टाद्दधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यिदेन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नो गृह्यत् ओजं एवावं रुन्द्धे वैश्वदेव श्रंत्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वे प्रजा असावांदित्यः शुक्रो यद्धैश्वदेव श्रंक्रपात्रेणं गृह्णाति तस्मांदसावांदित्यः [13]

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कादेति तस्माथ्सर्व एव मंन्यते माम्प्रत्युदंगादिति वैश्वदेव श्रीक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजास्ते जः शुक्रो यद्वैश्वदेव श्रीक्रपात्रेणं गृह्णाति प्रजास्वेव ते जो दधाति॥ [14]

प्रथमेनांगृह्णीत देवतांस्वष्टावि १ शतिश्च॥ 5॥

इन्द्रों मुरुद्धिः सांविंद्येन् माध्यंदिने सर्वने वृत्रमंहुन्यन्माध्यंदि सर्वने मरुत्वृतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजमानस्य भ्रातृं व्याय प्र हंरति यन्में रुत्वतीया उदेव प्रंथमने [15]
यच्छति प्र हंरति द्वितीयेन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सक्ष्मं रुते यन्में रुत्वतीया धनुरेव प्रंथमो ज्या द्वितीय इष्ंस्तृतीयः प्रत्येव प्रंथमेनं धत्ते वि सृंजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्र हत्वा पराम्परावतंमगच्छदपाराधमिति मन्यंमानः स हरितोऽभवत्स एतान्में रुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत [16]
प्राणमेव प्रंथमेनांस्पृणुतापानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनात्मस्परं वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्में रुत्वतीयाः प्राणमेव प्रंथमेनं

गृह्यन्ते तस्यं वृत्रं ज्ञघ्नुषं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋतुपात्रेणं

मरुत्वतीयांनगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजांनाद्यदंतुपात्रेणं

मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञांत्ये वज्रं वा एतं यजंमानो

अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमंवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं महेन्द्रत्व स एतम्मांहेन्द्रमुंद्धारमुदंहरत वृत्र सहत्वान्यासुं देवतास्विध यन्मांहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यर्जमान् उद्धंरतेऽन्यासुं प्रजास्विधं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यो

स्पृण्तेऽपानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमंहन्तं देवा

वै मांहेन्द्रस्तेजंः शुक्रो यन्मांहेन्द्र॰ शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति यजंमान एव तेजों दधाति॥ [17]

एव युज्ञाञ्जरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सप्तविर्श्शतिश्च॥६॥

अदितिः पुत्रकांमा साध्येभ्यां देवेभ्यां ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्चात्सा रेतांऽधत्त तस्यं चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचत्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमेंऽज्ञत् यदग्रे प्राशिष्यामीतो मे वसीया सो जिनष्यन्त इति साग्रे प्राश्चात्सा रेतांऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत् सादित्येभ्यं एव [18]

तृतीयंमपच्द्रोगांय म इदः श्रान्तम्स्तिति ते उब्रुवन्वरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक् स एकोऽसद्यौऽस्य प्रजायामध्यांता अस्माकम्भोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्योऽजायत् तस्य वा इयम्प्रजा यन्मंनुष्यौस्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजंते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै युज्ञात् [19]

रुद्रम्न्तरांयुन्थ्स आंदित्यानुन्वार्त्रमत् ते द्विदेवत्यांन्प्रापंद्यन्त् तात्र प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिष् वध्यम्प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मौद्विदेवत्यैभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजायन्त तस्मादुच्छेषंणाद्गृह्यते तिसृभिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिंथुनमुल्बं गर्भो जुरायु तदेव तत् [20]

मिथुनम्प्शवो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिधं द्रधा मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधाति श्वतात्ङ्क्षीन मध्यत्वाय् तस्मादामा पृक्कं दुहे पृशवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्मे पृशून्गृह्णाति पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यद्गिः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पृशूनन्तर्दंधाति [21]

पृष वै विवंस्वानादित्यो यदुंपा श्रिम्सवंनः स पृतमेव सोमपीथम्परि शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्यैष ते सोमपीथ इत्यांह् विवंस्वन्तमेवादित्य सोमपीथेन् समंध्यति या दिव्या वृष्टिस्तयां त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिंमेवावं रुन्द्वे यदि ताजक्यस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदिं चिरमवंर्षुको न सांद्यत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्वर्याद्रुद्रम्प्रजा

प्रजाः प्र [24]

अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींख्येत् यद्न्वीख्येत् चख्युंरस्य प्रमायुंकः स्यात्तस्मान्नान्वीख्यः॥ [22]

अन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापंतिर्वा

विश्वे प्र पितृभ्यं एवैतेनं करोत्येकान्नविरंशतिश्चं॥७॥

एष यदाँग्रयुणः प्रजानाम्प्रजननाय न सांदयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्वर्याद्रुद्रम्प्रजा अन्ववंसृजेदेष वै गांयत्रो देवानां यथ्संवितेष गांयत्रियै लोके गृंह्यते यदाँग्रयणो यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमाँग्रयणादृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वे [23] देवास्तृतीय सर्वनं नोदंयच्छन्ते संवितारंम्प्रातः सवनभाग १ सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीय । सर्वनमुद्यच्छन्यत्तृतीयसवने सांवित्रो गृह्यते तृतीयस्य सर्वनस्योद्यंत्ये सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँदृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा वैश्वदेवः कुलशंः सविता प्रस्वानांमीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँदृह्णातिं सवितृप्रंसूत एवास्मैं

जन्यति सोमे सोमंम्भि गृह्णाति रेतं एव तद्दंधाति

सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह सोमे हि सोमंमिभगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येंभ्य एवैतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्ते नम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन् स् सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्येषः॥ [25]

पत्नीः सुवर्गमुपंस्तितरमिन्द्रियाव इत्यिपं सीद मिथुन्यंष्टौ चं॥८॥

प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यदुंपा १ शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येते प्राणमेवानं प्रयन्ति प्राणमनूद्यंन्ति प्रजापंतिर्वा एष यदौग्रयणः प्राण उपा १ शुः पत्नीः प्रजाः प्रजनयन्ति यदुंपा १ शुपात्रेणं पात्नीवृतमौग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानाम् प्रजनंनाय तस्मौत्प्राणम्प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइंतः पत्नीः सुवर्गम् [26]

लोकमंजिगा॰सन्ते सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्त एतम्पौबीवृतमंपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजांनन् यत्पौबीवृतो गृह्यते सुवृर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमांणस्तं घृतं वर्ज्रं कृत्वाघ्रन्तं निरिन्द्रियम्भूतमंगृह्वन्तस्माध्स्रियो निरिन्द्रिया अदायादीरिपं पापात्पुर्स उपंस्तितरम् [27]

वृदन्ति यद्धृतेनं पात्नीवृतः श्रीणाति वर्न्नेणैवैनं वर्शे कृत्वा गृंह्णात्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहेयं वा उपयामस्तस्मांदिमाम्प्रजा अनु प्र जांयन्ते बृह्स्पतिस्ततस्य त इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जनयतीन्दो इत्यांह् रेतो वा इन्दू रेतं पृव तद्दंधातीन्द्रियाव इतिं [28]

आह् प्रजा वा इंन्द्रियम्प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नीव इत्याह मिथुन्त्वायं स्जूर्देवन् त्वष्ट्रा सोमंम्पिबेत्यांह् त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनानाः रूपकृद्रूपमेव पशुषुं दधाति देवा वै त्वष्टांरमजिघाः सन्थ्य पत्नीः प्रापंद्यत् तं न प्रति प्रायंच्छन्तस्मादिषं [29] वध्यम्प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांत्पात्नीवते त्वष्ट्रेऽिषं

गृह्यते न सादयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदन्वषद्भर्याद्रुद्रम्प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भर्यादशान्तम्ग्रीथ्से

वर्षद्वरोति न रुद्रम्प्रजा अन्ववसृजति शान्तम् ग्रीथ्सोमं भख्ययत

सींद [30]

नेष्टः पत्नींमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टंिर रेतो दर्धाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानाम्प्रजनंनायाप उप प्र वंर्तयिति रेतं एव तथ्सिश्चत्यूरुणोप प्र वंर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नंकृत्योरुमुप प्र वंर्तयिति यदा हि नुग्न ऊरुर्भवृत्यर्थं मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ [31]

अुश्रीणादुन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥९॥

इन्द्रों वृत्रमंह्न्तस्यं शीर्षकपालम्दौं ज्ञत्स द्रोणकल्शों ऽभवः समस्रवृत्स होरियोज्नों ऽभवृत्तं व्यंचिकिथ्सञ्ज्ञहवानी(३) मा हौषा(३) मिति सों ऽमन्यत् यद्धोष्याम्यामः होष्यामि यत्र होष्यामि यत्रवेश्सं केरिष्यामीति तमिप्रियत् होतुः सौंऽग्निरंब्रवीन्न मय्यामः होष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् [32]

तः शृतम्भूतमंजुहोद्यद्धानाभिंर्हारियोजनः श्रीणातिं शृतत्वायं शृतमेवनंम्भूतं जुहोति बृह्वीभिः श्रीणात्येतावंती- रेवास्यामुष्मिं होंके कांमदुघां भवन्त्यथो खल्वांहुरेता वा इन्द्रंस्य पृश्नंयः कामदुघा यद्धांरियोजनीरिति तस्माँद्बह्वीभिः श्रीणीयादक्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोम्पानौ तयोः परिधयं आधान्य्यँदप्रंहृत्य परिधी श्रुंहुयादन्तरांधानाभ्याम् [33]

घासम्प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परिधी श्रुंहोति निराधानाभ्यामेव घासम्प्र यंच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयांमेव ह्यंतर्ह्यंध्वर्युः स्वगाकृतो यदंध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमृक्तम्पुनंर्युनिक्तं ताहगेव तच्छीर्षन्नंधिनिधायं जुहोति शीर्ष्तो हि स समभंवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहुन्थ्समृंद्धौ पृशवो वै हारियोजनीर्यथ्संम्भिन्द्यादल्पाः [34]

एनम्प्शवो भुअन्त उपं तिष्ठेर्न्यन्न संम्भिन्द्याद्वहवं एनम्प्शवोऽभुंअन्त उपं तिष्ठेर्न्मनंसा सम्बाधत उभयं करोति बहवं एवैनंम्प्शवो भुअन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपह्विमेच्छन्ते य एव तत्रं सोमपीथस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति प्शवो वा उत्तरवेदिः पृशवो हारियोज्नीः पृशुष्वेव पृशून्प्रतिं ष्ठापयन्ति॥ [35]

ग्रहान् वा अनुं प्रजाः प्रशवः प्र जांयन्त उपारश्वन्तर्यामावंजा शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकंशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावंः पश्नाम्भूयिष्ठा यत्रिरुपार्शुर हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्गौ त्रीन्जा जनयत्यथावंयो भूयंसीः पिता वा एष यदाँग्रयणः पुत्रः कलशो यदाँग्रयण उपदस्यैत्कलशाँदृह्णीयाद्यथां पिता [36]

पुत्रं ख्यित उपधावंति ताहगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणादृंह्णीयाद्यथां पुत्रः पितरं ख्यित उपधावंति ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदांग्रयणो यद्भहों वा कलशों वोपदस्येदाग्रयणादृंह्णीयादात्मनं एवाधि यज्ञं निष्करोत्यविज्ञातो वा एष गृह्यते यदांग्रयणस्थाल्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मांत [37]

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौ स्थालीरस्यन्त्युद्ध हरन्ति तस्माथ्स्रियं जाताम्परौस्यन्त्यु- त्पुमार्श्सर् हरन्ति यत्पुरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरंति ताहगेव तद्यद्धहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहृत्य प्राहं ताहगेव तद्यथ्सादयंति यथा वस्यंस उपनिधायांपुकामंति ताहगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्रा यज्ञंषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वचा तद्दृढम्पुरस्तांदुपयामा यज्ञंषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ [38]

भुवन्ति यानि पुनः श॰संति तद्विष्विङ्किञ्चतुंर्दश च॥11॥

प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयित परांङिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयित पुनःपुनिरव् ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः परां भवन्ति यानि पुनः [39]

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः पृशवोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यन् ग्राम्याः पृशवो ग्रामंमुपावयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानं वेदं निदानंवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदान्ययँदुंपार्शु शर्संति तत् [40]

उपा १ श्वन्तर्यामयोर्यदुचैस्तदितंरेषां ग्रहांणामेतद्वे ग्रहांणां

निदान्य्यँ एवं वेदं निदानंवान्भवित यो वै ग्रहांणाम्मिथुनं वेद् प्र प्रजयां पृश्निर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहां गृह्यन्ते वाय्व्यैर्न्य एतद्दे ग्रहांणाम्मिथुनय्यँ एवं वेद् प्र प्रजयां पृश्निर्मिथुनैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सोमंमभीषहांपिबृत्स विष्वर्ड्डः [41]

व्यांच्छ्रंत्स आत्मन्नारमंणं नाविन्दत्स एतानंनुसवनम्पुंरोडाशां स आत्मन्नारमंणमकुरुत् तस्मांदनुसवनम्पुंरोडाशां निरुप्यन्ते तस्मांदनुसवनम्पुंरोडाशांनाम्प्राश्नीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नैन् सोमोऽतिं पवते ब्रह्मवादिनों वदन्ति नर्चा न यज्ञंषा पङ्किरांप्यतेऽथ किं यज्ञस्यं पाङ्कृत्वमितिं धानाः कर्म्भः परिवापः पुरोडाशंः पयस्यां तेनं पङ्किरांप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कृत्वम्॥ [42]

सुवृगांय यद्दांख्यिणानिं सिमष्टयुज्र्रध्यंवभृथयुज्र्रिष् स्फोनं प्रजापंतिरेकादृशिनोृमिन्द्रः पित्रया प्रन्तिं देवा वा इंन्द्रियन्देवा वा अदांभ्ये देवा वे प्रवाहंक्य्रजापंतिदेवेभ्यस्स रिंरिचानष्यांडश्येकांदश्॥11॥ सुवृगांयं यजित प्रजास्सोृम्येनं गृह्यीयात्प्रत्यश्चंङ्गृह्यीयात्प्रजां पुश्क्रिचंत्वारिश्शत्॥43॥ सुवृगांय वर्ज्ञस्य रूपश् समृंद्ये॥ हिर्रः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io. GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita ${\sf Credits:} \quad {\sf http://stotrasamhita.github.io/about/}$